

de forholdsregler, der ville være bedst egnet til at sikre og fremme informationsfriheden. Liberias og Philippinerne's resolutionsforslag blev forkastet af udvalget, idet 32 lande stemte for, 32 imod (heriblandt Danmark, Norge og Sverige), medens 4 undlod at stemme. Det spanske forslag blev derefter vedtaget af udvalget med 34 stemmer for (heriblandt Danmark, Norge og Sverige), 29 imod, medens 5 undlod at stemme.

Under den efterfølgende debat om generalsekretærens beretning fremsattes to resolutionsforslag (A og B) af USA og et (C) af Indien m. fl. vedrørende informationsspørgsmål. Alle tre forslag blev før vedtagelsen i udvalget underkastet en række ændringer.

I resolutionsforslag A udtrykker plenarforsamlingen håbet om, at det økonomiske og sociale råd på dets 28. samling vil udarbejde et program for konkrete forholdsregler til udvikling af informationsmidler i underudviklede lande tillige med en vurdering af de materielle, finansielle og faglige krav og ressourcer, der kræves til gennemførelsen af dette program. Endvidere opfordres det økonomiske og sociale råd til at anmode menneskerettighedskommissionen om i særlig grad at have opmærksomheden henledt på spørgsmålet om at sikre teknisk bistand til underudviklede lande inden for informationsområdet og at aflægge regelmæssige beretninger til rådet vedrørende dette spørgsmål. Endelig anmodes UNESCO og andre særlige institutioner om at udforme konkrete forslag til at hjælpe de mindre udviklede lande med at opbygge et tilstrækkeligt informationssystem. Resolutionsforslaget blev vedtaget af udvalget med 70 stemmer (heriblandt Danmark, Norge og Sverige), ingen imod, medens 4 undlod at stemme, og bekræftet af plenarforsamlingen den 12. december 1958 med 74 stemmer (heriblandt de 3 nordiske lande), ingen imod, medens 4 undlod at stemme.

I resolutionsforslag B anbefaler plenarforsamlingen, at alle medlemsstater som et bidrag til at skabe bedre gensidig forståelse giver lettere adgang til FN's informationsprogrammer, støtter FN's informationscentres virksomhed og letter den frie strøm af korrekt information. Resolutionsforslaget blev vedtaget af udvalget med 55 stemmer (heriblandt Danmark, Norge og Sverige), 6 imod, medens 11 undlod at stemme, og

bekræftet af plenarforsamlingen den 12. december 1958 med 61 stemmer (heriblandt de tre nordiske lande), ingen imod, medens 17 undlod at stemme.

I henhold til resolutionsforslag C besluttes det, at 14. plenarforsamling skal drøfte teksten til udkastet til en konvention om informationsfrihed, udarbejdet af det særlige udvalg om informationsfrihed, der blev nedsat af plenarforsamlingen ved resolution 426 (V) af 14. december 1950, og generalsekretæren anmodes om fra medlemsstaterne at indkalde forslag, kommentarer og ændringer til konventionsudkastet samt udarbejde en beretning herom til forelæggelse for 14. plenarforsamling. Resolutionsforslaget blev vedtaget af udvalget med 49 stemmer for, 14 imod (heriblandt Danmark, Norge og Sverige), medens 10 undlod at stemme, og bekræftet af plenarforsamlingen den 12. december 1958 med samme stemmetal.

6. Det økonomiske og sociale råds beretning.

(Dagsordenens punkt 12).

Under debatten i 3. udvalg om kapitlerne VI og VII i det økonomiske og sociale råds beretning vedtog udvalget følgende resolutioner:

Et af Canada, Colombia, Norge m. fl. fremsat resolutionsforslag, hvori plenarforsamlingen udtrykker håbet om, at alle regeringer vil bidrage til FN's børnehjælpsfond (UNICEF) så meget som muligt, og lykønsker fondet for dets fremragende resultater. Resolutionsforslaget blev enstemmigt vedtaget i udvalget og bekræftet af plenarforsamlingen den 14. november 1958, ligeledes enstemmigt.

Et af Argentina, Æthiopien, Indonesien m. fl. fremsat resolutionsforslag vedrørende formuleringen af en socialpolitik i relation til den økonomiske udvikling. Efter at være underkastet adskillige ændringer blev resolutionsforslaget vedtaget af udvalget med 57 stemmer, 2 imod, medens 7 undlod at stemme. I resolutionsforslaget anmodes det økonomiske og sociale råd om i samarbejde med vedkommende særlige institutioner at overveje så hurtigt som muligt, hvilke sociale programmer der bl. a. vil være bedst egnede til at fremskynde den økonomiske vækst og fremme sociale ydelser til imødegåelse af problemer, der er en følge af økonomiske